

РЕШЕНИЕ

№ 5413

гр. София, 11.08.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 19.05.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10712** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по жалба на Ю. К. К., в качеството ѝ на майка и законна представителка на детето Е. Г. М., срещу Експертно решение №0301 от заседание 111/01.10.2013г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по очни болести, с което е потвърдено по всички поводи Експертно решение №1176/20.06.2013г. на ТЕЛК за очни болести при V МБАЛ„С.”.

Жалбоподателят, претендира за недействителност на оспорваното ЕР на НЕЛК относно определения процент ТНР, срока ѝ, постановения отказ да бъде определена „чужда помощ“, и моли съда да го отмени като постановено в несъответствие с административно-производствените правила и материалноправните норми.

В съд.з. жалбоподателката, лично и с пълномощника си адв.Метанова, поддържа жалбата, като моли да ѝ се присъдят направените по делото съдебни разноски.

Ответникът по жалбата - Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), не ангажира становище по съществото на делото.

Съдът като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните, събраните по делото писмени доказателства и заключенията на вещите лица по назначените по делото съдебно-медицински експертизи приема за установено от фактическа страна следното:

С атакувания административен акт, а именно Експертно решение №0301 от заседание

111/01.10.2013г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по очни болести, е потвърдено по всички поводи – по оценка на вид и степен на увреждане, относно не определянето на чужда помощ, по срок, дата на инвалидност, Експертно решение №1176/20.06.2013г. на ТЕЛК за очни болести при V МБАЛ„С.”, с което на детето Е. Г. М. са определени: 75% вид и степен на увреждане, без чужда помощ; за три години-до 01.06.2016г.; дата на инвалидност-10.05.2010г.; водеща диагноза: вродена глаукома на двете очи Q15.0 М., поради общо заболяване: вродена глаукома с буфталм; състояние след оперативно лечение по повод вродена глаукома, нистагъм и високостепенно късогледство на двете очи. В мотивите на решението е посочено, че вида и степента на увреждането са определени съгласно ч.V, р.VIII, т.10.2 от Приложение №1 и съгласно Методиката от Приложение №2 на НМЕ/2010г. Следва да бъде отбелязано, че на жалбоподателката е връчено Експертно решение на ТЕЛК – също с номер №1176/20.06.2013г. на ТЕЛК за очни болести при V МБАЛ„С.”, но с диагноза: първична глаукома с отворен ъгъл, без мотиви, подписано само от двама от четиримата членове на ТЕЛК. Това решение, респ. неговагта нищожност не е предмет на оспореното в настоящото съдебно производство решение на НЕЛК, тъй като видно от документите, представено в преписката на НЕЛК, последната е разгледала, обсъдила и се е произнесла именно по Експертно решение №1176/20.06.2013г. на ТЕЛК за очни болести при V МБАЛ„С.”, с диагноза „вродена глаукома на двете очи“, изложени мотиви и подписано от всички членове на специализираната комисия на ТЕЛК.

Съгласно заключението на вещото лице д-р В. Д.-офтальмолог по назначената по делото съдебно-медицинска експертиза, детето е с вродена откритоъгълна глаукома, като има трайни и дефинитивни увреждания на зрителните нерви на двете очи, което води до невъзвратно отслабване на зрението и увреждане на периферното зрение. Поради ниското му зрение - 0.1 на дясното око и 0,05 – на лявото, детето е с практическа слепота и се нуждае от непрекъснат контрол, както и от диспансеризация 2 пъти годишно и обучение в училището за слабо зрящи. Вещото лице сочи, че детето е и с нистагъм и астигматизъм.

По другото изслушано по делото заключение, вещото лице д-р Цена Г.- офтальмолог, въз основа на медицинската документация по делото и предишната СМЕ, дава заключение, че по Част Пета-Очни заболявания на Отправните точки за оценка на трайно намалена работоспособност и степента на увреждане в проценти, съгласно раздел I –зрителна острота – ТНР на лицето е 70%; раздел II- Периферно зрение – 50% ТНР; по раздел III-Смутена адаптация – 15% ТНР; Раздел VIII, т.7, при хронични заболявания, създаващи рискове за внезапно допълнително увреждане на централното и периферното зрение – от 15 до 30%. Вещото лице сочи и, че съгласно раздел VIII, т.8, при невъзвратими морфологични изменения в очните придатъци, преден очен сегмент, пречупващи среди и заден очен сегмент решението е с пожизнен срок, независимо от зрителните функции. Съдът не споделя извода на вещото лице, че крайния процент ТНР надминава 100%, тъй като сбора на посочените от нея по отделно проценти, очевидно не е коригиран съгласно раздел III на Приложение №2, към чл.63, ал.3 от НМЕ, в който е посочено, че при няколко увреждания, за всяко от които в "Отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност и на вида и степента на увреждане в проценти" /Приложение № 1 на НМЕ/ е посочен отделен процент, но не е посочена такава комбинация от увреждания, общата оценка на трайно намалената работоспособност се определя, като за основа се взема

най-високият процент по съответната отправна точка, и ако той не е 100 %, към него се прибавя от 10 до 20 % от сбора на процентите на останалите увреждания. Прибавеният процент е в зависимост от общото състояние на освидетелстваното лице, но не може да бъде по-висок от най-високия процент за останалите увреждания.

Решението на НЕЛК е съобщено на жалбоподателката на 14.10.2013г., а жалбата срещу него е подадена по пощата на 28.10.2013г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – майка и законна представителка на освидетелстваното малолетно дете, и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК за оспорване, поради което тя е допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Обжалваният административен акт е постановен от компетентен по смисъла на чл.103, ал.4 от Закона за здравето във връзка с чл.3, ал.3 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ) орган – с участие на лекар с призната специалност по педиатрия. Решението е взето от специализиран състав по очни болести, определен съобразно водещата диагноза по част V от Приложение № 1 към чл. 63, ал.1 от НМЕ, в изпълнение на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи. Спазено е и изискването на чл. 18, ал. 3 от посочения правилник в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари заедно с неговия председател. Експертното решение е постановено в състав от 5 специалисти. В този смисъл съдът не констатира нарушение на чл. 146, т.1 от АПК.

Съгласно чл.101, ал.1 от ЗЗ, за деца до 16-годишна възраст не се определя степен на ТНР, а вид и степен на увреждане. Съгласно чл. 61, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/ експертизата на вида и степента на увреждане включва определянето на: степента на увреждане в проценти спрямо здравия човек; потребността от чужда помощ и срока; срока на инвалидността и датата, на която изтича определеният срок на инвалидност; дата на инвалидизиране и препоръки за по-нататъшно наблюдение и рехабилитация. За да стори това, съгласно чл.63, ал.1 НМЕ административният орган следва да извърши преценка на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит и да се съобрази със съответната отправна точка съгласно приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 от НМЕ и Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на ТНР в проценти съгласно Приложение № 2 към чл. 63, ал. 3 от НМЕ. Това задължение на органа е частен случай на основното му задължение да изясни обективно и пълно всички факти от значение за случая и да приложи правилно към установените факти съответната правна норма.

В тази връзка, обжалваното ЕР на НЕЛК има двойка природа - от една страна, то е индивидуален административен акт, засягащ правата и законните интереси на лицето, а от друга страна, представлява специализирано експертно медицинско заключение относно здравословното състояние на лицето. Ето защо, в съдебното производство по обжалване на ЕР на НЕЛК се извършва проверка и в двете насоки - както относно наличието на законосъобразно издаден индивидуален административен акт по смисъла на чл. 146 от АПК, така и относно съдържащото се в него експертно медицинско заключение.

В конкретния случай основният спор е дали вида и степента на увреждане следва да се определи по раздел VIII, т.10.2, както са постъпили ТЕЛК и НЕЛК или по р.І, ІІ, V,

VI от част V от Приложение №1 към чл.63 НМЕ, както правят вещите лица по назначените по делото СМЕ, като основният критерий за това е възможността да се изследва зрителната острота и периферното зрение на детето. Алтернативно – дали правилно НЕЛК е определила процента ТНР при прилагането на раздел VIII, т.10.2.

В представената по делото медицинска документация, въпреки, че е посочено че са засегнати съществено зрителната острота и периферното зрение на детето, за тях не се установяват конкретни стойности, поради възрастта му. Точните стойности на зрителната острота и периферното зрение са основни за определянето на степента на увреждане по р.I и р.II на част V, като нарушената акомодация и нистагъмът дават сравнително нисък процент сами по себе си. В случая след преглед на детето, едва вещото лице Д. дава конкретни стойности на зрителната острота – 0,1 за дясното око и 0,05 за лявото, с корекция, което само по себе си определя 80 % ТНР съгласно р.I, част V, а не 70%, както сочи вещото лице Г..

Оспореното решение на НЕЛК е постановено при условията на чл.50 от ПУОРОМЕРКМЕ само въз основа на приложената медицинска документация. За да определи 75 % ТНР, НЕЛК очевидно е взела предвид данните в епикризата от А. болница от юни 2013г., в която се сочи че детето се движи само, и прегледа пред ТЕЛК, по който се сочи че детето е с добра ориентация – свободно в непозната среда. Жалбоподателката е оспорила пред НЕЛК констатацията на ТЕЛК за възможността на детето да се ориентира добре в пространството, като в жалбата си срещу решението му е поискала НЕЛК да го прегледа; което обаче не е сторено.

В решението на НЕЛК липсват изложени конкретни мотиви относно степента на промените в зрителния нерв, които са релевантни при прилагането на т.10.2, р.VIII от част V. Тази липса на мотиви относно приетите за налични промени в зрителния нерв, не дава възможност да се провери законосъобразността на оспореното решение относно определените 75% ТНР, т.е. степен на увреждане. Макар и възможността на детето да се ориентира в пространството да е някаква индиция за степента на уврежданията му, тя не може да замести конкретните констатации относно степента на засягането на очния нерв – напр. относно съотношение екскавация/оптичен диск, което е релевантното съгласно т.10.2, р.VIII от част V от Приложение №1 на НМЕ обстоятелство. Предвид това съдът намира, че оспореното решение е незаконосъобразно поради допуснатото нарушение на чл.59, ал.1, т.4 АПК относно изискването за излагане на фактически основания и дори само на това основание следва да бъде отменено. След отмяната на решението, преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне, при което да се има предвид следното:

Съгласно чл.45 от Правилника, състоянието на детето следва да се определи към момента на постановяването на решението на ТЕЛК – 20.06.2013г. Съдът, обаче намира, че в случая това би могло да стане и като се извърши преглед на детето и се вземат предвид установените при прегледа обективни данни за зрителна острота и периферно зрение на детето към настоящия момент и се съобрази развитието на заболяването – прогресиране на атрофията, ако е налице такова след операцията, по медицинска документация, между решението на ТЕЛК и новото разглеждане, като така се установи състоянието към 2013г. – за определяне на степента увреждане съгласно р.I и р.II на част V на Приложение №1 към НМЕ. Съответно - ако прегледа отново се укаже неуспешен – да се изложат обстоятелства относно приетите за установените промени на зрителния нерв при прилагането на т.10.2 на р.VIII на част V

на Приложение №1.

Съгласно норма на чл.45, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ при новото разглеждане на обжалваното експертно решение на ТЕЛК Националната експертна лекарска комисия следва да се произнесе и по другите поводи, предвидени в чл.61, ал.2 НМЕ, които са посочени в жалбата, т.е. и по потребността от чужда помощ и срока; срока на инвалидността; препоръки за по-нататъшно наблюдение и рехабилитация. Относно необходимостта от чужда помощ, съгласно чл.68, ал.3 НМЕ следва да се изложат мотиви относно възможността за отглеждане на детето в детско заведение, с оглед естеството на заболяването му. Предвид данните по делото, че уврежданията от вродената глаукома са необратими, т.е. дефинитивни, съгласно чл.69, ал.4 и ал.5 и т.8 на р.VIII към част V на Приложение №1от НМЕ НЕЛК ще следва да изложи мотиви защо не определя пожизнен срок на инвалидността, ако отново постанови решение в този смисъл - напр. кое от уврежданията приема, че не е дефинитивно състояние. Съгласно чл.61, ал.2 , т.5 НМЕ ще следва да се дадат и препоръки за по-нататъшно наблюдение и рехабилитация на детето.

С оглед гореизложеното съдът намира, че от изложеното в решението на ТЕЛК като мотиви не може да се установи приетото от него здравословното състояние на освидетелстваното лице към момента на освидетелстването, с оглед на което и не може да се направи извод дали определената оценка на степента на увреждане на детето – 75% е съобразена с материалния закон, поради което и жалбата се явява основателна. Оспореното решение на НЕЛК следва да се отмени и преписката следва да се върне на ответника, при условията на чл. 173, ал.2 от АПК, за решаване на спора по същество, като се вземат предвид указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, от които 10лв. за държавна такса, 345лв.- възнаграждения за вещи лица и 300лв.-адвокатско възнаграждение; общо 655лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, II отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Експертно решение №0301 от заседание 111/01.10.2013г. на Националната експертна лекарска комисия.

ВРЪЩА преписката на Националната експертна лекарска комисия, за ново произнасяне съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Национална експертна лекарска комисия да заплати на Ю. К. К., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 655 (шестстотин петдесет и пет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

